

عنوان مقاله:

بررسی لام جحود در قرآن و برابریابی فارسی آن

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا شکرانی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه اصفهان

زهره کیانی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

برای ترجمه یک متن، نخست باید پیام متن مبدا بر پایه تمامی عوامل شکل دهنده پیام آن متن در زبان مبدا بدرستی دریافت شود، از مهم ترین عوامل سازنده پیام، ساخت های نحوی متن مبدا است، این ساخت ها در تحلیل های بین زبانی و ترجمه، نقش بنیادی در شکل دهی معنای متن دارد، در این مقال به تحلیل ساخت نحوی لام جحود یا تاکید (ماکان+ ل جهود+ فعل مضارع منصوب به ان مقدر) که مورد توجه بسیاری از مفسران و عربی دانان قرار گرفته است، پرداخته ایم و پس از تحلیل برابریابی این ساخت در فارسی و بررسی برخی از ترجمه های این ساخت در قرآن های مترجم، به ارائه ترجمه ای همسان و مبتنی بر تحلیل های انجام یافته از این ساخت با توجه به دیدگاه های نحویان، اعراب پژوهان و مفسران و دستور فارسی، همت گمارده ایم. در بخش تحلیل لام جحود روشن می گردد که لام در صورتی که برای تاکید باشد، دیگر به معنای تعلیل نیست و تقدیر "مریدا" و امثال آن به عنوان خبر غیر موجه می نماید

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، ساخت نحوی، لام جحود، ترجمه قرآن، دستور فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208106>

